

NS uudistebulletään

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1100

13.04.2024 (135)

Michael Kühnen

Teine revolutsioon I köide: Usk ja võitlus

13. osa

VÕIDELDA SIONISTLIKU MAAILMA KATKU VASTU

See on ilmselt kõige raskem peatükk minu kirjutamise ajal. Mitte sellepärast, et teema oleks liiga keeruline, vaid sellepärast, et sõja lõpust alates on filosemitism (sõprus juutide suhtes) ametlikult deklareeritud. Juudi küsimus on demokraatide usumaailmas suurim ja pühaim tabu ja häda igaühele, kes seda puudutab. Tänapäeval on juudid Saksamaal puutumatud, nad on nii-öelda seadusega kaitstud: neid ei tohi tabada kriitika, nende tegemisi ei jälgita, nad satuvad harva kohtusse või vähemalt saavad palju kergemaid karistusi.

Viiekümnendate aastate lõpus, kui sünagoogidele tehtud haakristiga aktsioonide tulv tekitas sensatsiooni, kehtestati süsteemis §130 - §131 Judenschutzparagrafen, mille maksimaalne karistusmäär oli viis aastat. Seega on täna Lääne-Saksamaal lihtsam ja vähem ohtlik murda autot, murda sisse või vägistada tüdrukut, kui püüda Lääne demokraatiates ja eriti BRDs sionistlikke intriigide paljastamist. 16. oktoobril 1977 leidis politsei minu juhitud mootorsõidukist vurna "antisemiitilisi" plakateid. Kuigi minu kleepimist ei suudetud tõestada, mõisteti mulle kümme kuud vangistust tingimisi. Tekstil polnud mingit pistmist juudiküsimusega, vaid see oli suunatud nende vastu, kes 1946. aastal kavandasid, edendasid, jõustasid ja lõpuks viisid läbi Reichsvalitsuse

liikmete hukkamise. See kõlas järgmiselt:

16. oktoobril 1946 mõrvas juudi-bolševistlik alampolkovnikum meie Saksa keisririigi valitsuse.

Ta suri sõnadega: "Elagu Saksamaa!"

Teie elu - teie surm:

Meie kohustus!

Lahing algab!

1978. aasta suvel mõisteti **Wolf Dieter Eckart** kaheks aastaks vangi ilma tingimisi vanglakaristusega, peamiselt oma NSDAP sõprade infolehes ilmunud judivastaste artiklite eest. Need on hirmuotsused, mis kindlasti ei suurenda noore põlvkonna usaldust väidetava arvamusvabaduse vastu ja tugevdavad meie veendumust, et sionistide pikk käsi ulatub peaaegu kõikjale - ka ja eriti Saksamaa okupeeritud kohtusaalidesse. Seepärast on risk, kui ma pealkirja "Võitlus sionistliku maailmaplaguaga" all käsitlen julgelt, ausalt ja avalikult ka seda natsionaalsotsialistliku liikumise vastast.

Ma ei pane pahaks, et mind kauem lukku pannakse: **tõde tuleb välja öelda.**

Tuntud ajaloo - riigimeeste, rahvaste, kindralite, sõdade ja lahingute, valimistulemuste ja konverentside - taga on veel nähtamatu ajalugu. See on hallide eminentside, anonüümsete nõustajate, varjatud huvigruppide ja lõpuks ka kõige erinevamate salaühingute ajalugu. Seda tööd on raske läbi näha ja ainult aeg-ajalt õnnestub pilguheit sellest muidu salajasest võitlusest heita :

Siis saame hämmastusega teada vabamüürlaste ja roosiristlaste salakordade võitlusest mõjuvõimu pärast tsaari õukonnas, imemunga Rasputini võimust Venemaa poliitikas, illuminaatidest, kes vallandasid Prantsuse ja vabamüürlastest, kes vallandasid Vene veebruarirevolutsiooni. Me kuuleme salapärestest ja surmavatest vandaalidest:

Itaalia Carbonari mõjutas Napoleon III Itaalia-poliitikat surmaähvardustega, Serbia salajane seltskond - Must käsi - vallandas Sarajevo mõrvaga Esimese maailmasõja ja anonüümised võimurühmad - Ameerikas nimetatakse neid "insaidereks" - kontrollisid kaasaegset Lääne poliitikat.

Maffia ja Bilderberglaste, vabamüürlaste ja CFR, Illuminaadid ja roosiristid, aga ka OAS, Ku Klux Klan ja Thule Society, need olid ja on mõned nende salapärasesse varjatud võimurühmade nimed. Kõige tugevam ja mõjukam neist on aga religioosseks kogukonnaks maskeeritud rahvas, keda hoiab koos imetlusväärne ühtekuuluvustunne ja ülbe nõue valida. Tugevaim võim taustal, aaria taassünni kõige kohutavam vastane on - **sionism!**

Araabia maailma jaoks on see mõiste muutunud võõrvõimu, rõhumise ja vallutushimu sümboliks. ÜRO koos maailma riikide valdava enamusega on sionismi pidulikult ebaseaduslikuks kuulutanud. Sionism ei ole, nagu meile öeldakse, juudi rahva püüdlus luua ja säilitada oma rahvusriik Palestiinas. Iisraeli riik on lihtsalt bluff! Selle eesmärk on tagada sionismi ülemaailmsetele püüdlustele turvaline tegevusbaas ning see ei ole iseenesest vaadatuna üldse elujõuline ilma maailma juudi kogukonna ja selle teenrite toetuseta.

ME DEFINEERIME SIONISMI KUI MAAILMA JUUDI ORGANISEERITUD VÕIMU!

Juudi küsimus ei ole eelkõige mitte rassiline, vaid võlkisch-kultuuriline probleem. Me ei võitle üksiku juudi vastu ainult sellepärast, et ta on juut! Meie jaoks on juut inimene nagu iga teine, kui ta käitub vastavalt! Me oleme aga tingimusteta vastu juudi eriõigustele ja sionistlikule katsele suruda rahvastele peale võõrast tahet.

Esimene asi, mis tuleb selgelt ja ühemõtteliselt välja öelda, on: **Judaism ei ole religioon, vaid rahvas!**

Sionistid ise on seda alati avalikult deklareerinud. Seega ei kuulu ka juudi vähemus Saksamaal "usuvabaduse" mõiste alla. Usutunnistuse vabadus on meil täielikult tagatud: Natsionaalsotsialism ei ole religioon, vaid maailmavaade ja järelikult võib olla hea sakslane, olgu ta siis katoliiklane, protestant, vabameelne, jumalakartlik või neopagan. Me ei saa aga taluda, kui mõni rahvas teeskleb, et ta on religioosne kogukond, ja tahab seega kuritarvitada usulist sallivust. Näiteks võib rääkida "saksa katoliiklasest", kuid mitte "saksa juudist"! "Saksa juut" on "must hallitus" või "valge neeger".

Juutlane jääb igal juhul - isegi kui ta on Saksamaal sündinud või räägib saksa keelt - võõrasse rahvasse kuuluvaks ja seega külaliseks ning ta peab käituma vastavalt sellele!

See avaldus on kooskõlas kõigi sionistliku liikumise avaldustega:

Üks võib olla mitme rahvuse esindaja, kuid üks võib kuuluda ainult ühele rahvale! Seetõttu on juudiküsimus lihtsalt jagatud lojaalsuse probleem. Ei saa eitada, et juudid on üldiselt erakordselt võimekad ja intelligentset. Neil õnnestub alati ja kõikjal üsna kiiresti hõivata tipp- ja võtmepositsioonid, eriti äris ja kaubanduses, aga ka poliitikas ja ajakirjanduses, ning tänu oma ühtekuuluvustundele toetavad nad üksteist ja tõmbavad teisi rassivendi enda järel.

Nii näeme täna, et peaaegu kõigis lääneriikides istuvad juudid võimukangastel -

kõige silmatorkavamalt USAs ja seega muidugi ka selle kõige väärtuslikumas koloonias, okupatsioonivõimelises Saksamaa Vabariigis. Isegi kui me eeldame, et need juudid ei taha oma võimupositsiooni kuritarvitada, jääb küsimus, kuidas nad käituksid juudi (või Iisraeli) ja Saksa huvide vahelises konfliktis. Peab tunduma kõigile arusaadav, kui meile ei meeldi, et märkimisväärne mõju meie rahva poliitikale ja tulevikule tuleb teise, võõra, võib-olla isegi vaenuliku rahva liikmetelt.

See on seda enam tõsi, et üldiselt ei ole teada, kes on tegelikult juut ja kes mitte. Tänapäeva juudid, kui nad on võimupositsioonidel, paljastavad end harva. See lõhestatud lojaalsuse probleem ei ole teoreetiline ega kaugeleulatuv. Näiteks mõjukas CDU poliitik Erik Burnefeld kirjutas ühes Iisraeli ajalehe artiklis:

"Me jätkame järgmisel aastal koos tegutsemist, et saavutada meie väikesele Iisraelile parim võimalik tulemus."

Aga kes eeldab, et sakslaste ja juutide vahel ei saa olla huvide konflikti, siis on õigus ainult ühel tingimusel: kui ta on valmis allutama oma poliitika sionismi ideedele! Ilmselt on just see olnud kõigi sõjajärgsete valitsuste poliitika:

Diplomaatiliste suhete loomine ei läinud meile maksma mitte ainult miljardite kaupa tribuute "kompensatsioonina" riigi eest, mida Teise maailmasõja ajal isegi ei eksisteerinud, vaid esialgu ka suure araabia rahva traditsioonilist ja väärtuslikku sõprust, sest need alistamismiljardid hõlbustasid sisuliselt juudi riigi kiiret ülesehitamist ja sihikindlat laienemist.

Iisraeli vallutusi vabandas Bonn arusaadavate "julgeolekuhuvidega" (argument, mida samad härrad ei aktsepteeri Saksa Wehrmachi 1941. aasta ennetava löögi puhul Nõukogude Liidu vastu, kuigi Saksa rünnak tungis Nõukogude sõjakindrali ja hilisema ROA ülemjuhataja kindral Vlasovi ütluste kohaselt otse Venemaa asupaika). ÜRO sionismi resolutsiooni osas seisis BRD ülejäänud maailma veendumustele vastu sellise julgusega, mida saksa huvide kaitsmisel sageli nii valusalt igatsetakse. Okupatsioonivalitsus keeldub diplomaatiliste suhete loomisest PLO "Palestiina Vabastusorganisatsiooniga". Suurima pressikontserni - Springer Verlag - kommentaarid ja uudised loevad, kirjastaja enda tunnistuse kohaselt - üks sõjajärgse ajakirjanduse varjatumaid tegelasi niikuinii - nagu valitsuse avaldused Jeruusalemmast.

Kõik see on selge tõend Saksa poliitika orjanduslikust allumisest Iisraeli ja maailma juutluse huvidele. Saksamaal ei ole ilmselt ühtegi vähemust, mis oleks nii võimas, aga ka nii kindlameelselt oma mõju ühehäälselt kasutama, kui väidetavalt vaid 30 000 juuti Saksamaal! Me muudame seda!

Judaistid ei ole inimesed nagu teised:

Enam kui tuhat aastat kodutuna, tagakiusatuna ja põlatud, jäi ta ellu vaid kahel põhjusel:

Juudid pöörasid oma rassilisele puhtusele rohkem tähelepanu kui ükski teine rahvas maailmas - segased abielud olid ja on peaaegu olematud, ja religioosete segaabiellude keeldude vastu tunduvad Nürnbergi rassiseadused otseselt liberaalsed.

Religioon andis sellele sajandeid rõhutatud rahvale kindlustunde, et ta on üle kõigi teiste rahvaste maa peal - Jumala valitud rahvas! - ja et ühel päeval valitseb ta maailma. Range kuulekus, mida religioossed ettekirjutused sunnivad tavajuutlastele rabid ja kirjatundjad - viivad selleni, et "Siioni targad mehed" on võimelised juhtima oma rahvast, vastavalt suurele plaanile, isegi kui üksikjuutlasel võib olla vaid ebaselge ettekujutus siionistliku poliitika tähendusest ja eesmärgist. Religioon annab juudi rahvale kindluse, et Jumal on valitud maailma valitsema ühel päeval. - Siioni targad järgivad täpset plaani, et tegelikult valitseda seda maailma nüüd. Nii sai sionismist maailmapagan. Sionistid ja nende teadlikud ja alateadlikud abilised on võtnud üle võtmepositsioonid, kontrollivad salaseltses, asutavad ajakirjandusimpeeriume, mõjutavad valitsusi, kontrollivad suurtööstust ja kasutavad isegi bolševismi tööriistana.

Nii uskumatu kui see kõik ka ei tundu. Igaüks, kes on kunagi sattunud sionistlike huvidega konflikti - isegi kui see on vaid juhuslik - saab väga kiiresti teada, mille line on see võim:

Artikkel "STERNis", vasakpoolse autori näidend juudi maaspekulantide manipulatsioonidest Frankfurdis, kavandatav romaani filmimine, mille tegelane on negatiivne juut, valitsuse liikme kõne Palestiina rahva sünniõigusest - kohe on tunda sionistide võimu:

STERN vabandas, näidendit enam ei levitatud, romaanist ei tehtud filmi jne. Olgu öeldud, et asjaomased inimesed ei olnud kindlasti antisemiidid, kuid see näitab veelgi selgemini kui käitumine natsionaalsotsialistide suhtes, kes peavad niikuinii elama eriseaduse all, kui tugev on nende võõraste järjekindlalt eitatud võim!

Vastavus sionistliku poliitika ja Siioni tarkade salapärase protokollide vahel on hämmastav ja mõtlemapanev. Need sionistlikud protokollid moodustavad kõige kuulsama antisemiitilise raamatu ajaloos; peaaegu kõik on sellest kuulnud, vähesed on seda lugenud. Sionistid väidavad, et see on võltsing, kuid nad kehtestasid ülemaailmse keelu - minu arvates ei ole see hea südametunnistuse märk.

Siioni tarkade protokollid on väidetavalt 1897. aastal Baselis toimunud 1. sionistide kongressi arutelude protokoll, kus väidetavalt otsustati juudi maailmavõimu

saavutamise kava. Ma ei taha kommenteerida selle kirjutise autentsust, sest mul puuduvad vastavad teadmised, kuid arvan, et oleks õige, kui see oleks taas vabalt kättesaadav, et anda "vastutustundlikule" kodanikule võimalus kujundada oma arvamus selle salapärase raamatu kohta, mille kohta **Henry Ford** kord sisuliselt ütles:

"Mind ei huvita, kas protokollid on ehtsad või võltsitud. Ma tean ainult, et sündmused toimusid nii, nagu neid seal kirjeldati."

Sionismi lõppeesmärk on igal juhul selgelt maailma valitsemine, "ühe maailma" kontseptsioon - ja sionistidel on tõepoolest õnnestunud sellele eesmärgile palju lähemale jõuda, vaevalt sada aastat pärast Baseli kongressi. Sionismi jõud on tohutu!

Loomulikult on Lääne demokraatlikud ühiskonnad väga vastuvõtlikud sionistlikele mõjutustele, kuid isegi kommunismis leidsid sionistid algselt ideaalse vahendi oma võimupüüdlusteks. Siiski oli maailma valitsemise teel alati üks suur takistus, mis osutus sionistide meetodite suhtes suures osas immuunseks. Vaid ajutiselt õnnestus neil siin võtmepositsioonid üle võtta; demokraatlikud ideed leidsid ka tänapäeval vähe heakskiitu; marksism oli ja on jõuliselt tõrjutud. See takistus oli, suur rahvas, sotsiaalselt ja majanduslikult enamasti progressi esirinnas, mis tahtis säilitada oma olemust idas ja läänes toimuvate mõjutuste vastu ja mis reageeris tundlikult järk-järgult kasvavale sionistlikule võimupositsioonile. See takistus oli Saksamaa!

Ilma et oleks tahtnud, kasvas Saksamaa sajandi algusest alates tegeliku vastase rolli - ja eelkõige teadmata seda. See teadmatus sai meile saatuslikuks; see teadmatus sionistide võitlusest Saksamaa vastu põhjustas meie lähiajaloo suured katastroofid ja hoiab meid tänapäeval täieliku sõltuvuse ja alluvuse seisundis. Ometi ei ole seda raske mõista:

Algne antisemitism, mis on loomulik kõigile rahvastele - kui loomulik kaitsereaktsioon millegi võõra, ähvardava suhtes - sai sionismi poolt järk-järgult ületatud, Lääne demokraatiates ümberkasvatuse kaudu, äärmiselt judivastase Venemaa vägivalla kaudu - ainult Saksamaa ei saanud sionismi kontrolli alla. Seepärast ajas sionism Saksamaa kahte maailmasõda!

Esimese maailmasõja puhul kinnitas seda Wilhelm II oma eksiilis Hollandis. Juudi maailmakongressi poolt 1933. ja 1939. aastal välja kuulutatud juudi sõjakuulutused natsionaalsotsialistlikule Saksamaale, Inglismaa sõja kuulutamise, mis ilmselt kasutas Poolat ainult ettekäändena - nagu keeldumine sõja kuulutamisest ka Nõukogude Liidule, mis samuti tungis sisse, ja sellele järgnenud Poola liitlasvalitsuse reetmine tõestavad piisavalt - ning USA astumine sõjasse räägivad

samuti selget keelt Teise maailmasõja kohta.

Kuid esialgu, pärast esimest maailmasõda, näis sionism Saksamaal olevat oma eesmärgi saavutanud. Tegelikult üllatas isegi heatahtlikke vaatlejaid juutide erakordselt suur osakaal 1918. aasta novembrikuise ülestõusu juhtkonnas, mis viis veel võitleva rinde lagunemiseni ja seega lõpliku lüüasaamiseni. Sageli öeldakse, et ka juudid täitsid rindel oma kohust - oli isegi Rüütlisti kandjaid ja teiste kõrgete autasude saajad -, kuid ei saa eitada, et juudi osakaal rindel on silmatorkavas ebaproportsioonis rindel ja kõrvaliste ametikohtade täitmisel lava- ja kodurindel, rääkimata juba mainitud osakaalust 1918. aasta lõpuleviidud reetmises.

Ei saa kõrvale jätta asjaolu, et just sionistid olid need, kes vastutasid kodurinde kokkuvarisemise eest, just sionistid olid need, kes propageerisid Versailles' diktaadi vastuvõtmist ja kavandasid seega aastakümnete pikkust orjapidamist. Sionistid olid need, kes võtsid juhtiva osa spartakistide ülestõusust. Sionistid olid need, kes andsid tõuke KPD asutamiseks. Sionistid olid need, kes käivitasid Müncheneri nõukogude vabariigi. Peagi sai selgeks, et Weimari vabariik oli sionistlik koloonia, "juutide vabariik" - nagu ütlesid saksa patrioodid, kes - oma arusaadavas kibeduses - ei teinud vahet üksiku juudi ja sionistliku ohu vahel, erinevalt meist tänapäeval. Sionistid kontrollisid demokraatlikke ja marksistlikke parteisid ja ametiühinguid, istusid valitsuses, omasid suuri kirjastusi, domineerisid kultuurielus.

(Lisa 6.3.1979:

Juudi mõju kohta sel ajal kirjutas 26. jaanuaril 1979 "ZEITis" mitte keegi vähem kui Maailma Juudi Kongressi kauaaegne esimees **Nahum Goldman**:

"Nelja tähtsaima panga - Deutsche Bank, Dresdner Bank, Handelsgesellschaft ja Discontgesellschaft - direktorid olid juudid, kolm suurimat päevalehte - Berliner Tageblatt, Vossische Zeitung ja Frankfurter Zeitung - kuulusid juutidele ja neid toimetasid enamasti juudid, kaks mõjukaimat Saksa ajakirja - Fackel ja Weltbühne - olid juutide käes. ")

Tundus, et sionistid olid võidu äärel. Ja ometi õnnestus neil Saksamaal sionistlik võim murda. See võib olla meie jaoks lootus, kui paljud seltsimehed on kord meeletegel meile vaenlaste tohutu üleoleku ees. Natsionaalsotsialism oli meie aja esimene suur antisioonistlik liikumine. Natsionaalsotsialism on hukka mõistetud poliitika eest, mis täna leiaks heakskiitu enamiku selle maailma riikide, kogu araabia rahva ja paljude ausate ja antisioonistlike vasakpoolsete poolt. Saksamaa taassünni, meie rahva ärkamisega sai Saksa rahvas taas otsustavaks takistuseks sionistlikele maailmavallutuskavadele. Juudi sõjakuulutus

oli kohene, teise hävitussõja puhkemine meie isamaa vastu oli vaid aja küsimus.

